

Post. o sprost. z 15.05.2014 r.

Sygn. akt V GC 571/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz-Turoń
Protokolant: st. sekretarz sądowy Marzenna Ornaf	

po rozpoznaniu w dniu 08 maja 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko A. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 707,67 zł (cztery tysiące siedemset siedem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.06.2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 676,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 571/13 upr

UZASADNIENIE

(...) z **siedzibą w K.** reprezentowany przez radcę prawnego w pozwie z dnia 3 czerwca 2013 r. skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko **A. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...)** wniósł o zasądzenie kwoty 4.707,67 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, kosztów sądowych w wysokości 59 zł i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 28 marca 2013 r. nabył od (...) sp. z o.o. w W. przysługujące (...) sp. z o.o. względem pozwanego wierzytelności wynikające z zawartych pomiędzy nimi umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z umowami pozwany obowiązany był do opłacania należności za świadczone usługi telekomunikacyjne na podstawie faktur wystawianych przez (...) sp. z o.o., z których nie opłacił należności z faktur na łączną sumę 3.972,48 zł oraz odsetek naliczanych od dnia następującego po dacie płatności do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa w łącznej kwocie 735,19 zł. Powód podniósł, że wzywał pozwanego do zapłaty jednakże bezskutecznie.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 9 lipca 2013 r. w sprawie VI Nc-e 1342750/13 wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k. 6) zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany reprezentowany przez adwokata wywiódł **sprzeciw** od w/w nakazu zapłaty (k. 7) wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zarzucił, że wskazana przez powoda wierzytelność nie istnieje a pozwany skutecznie odstąpił od wszystkich umów zawartych z (...) sp. z o.o. w W.. Pozwany wskazał, że rozwiązanie przez niego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z (...) sp. z o.o. nastąpiło ze względu na brak rozliczenia reklamacji pozwanego mimo jej akceptacji przez (...) sp. z o.o.

Postanowieniem z dnia 17 września 2013 r. (k.33) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu.

W pozwie z dnia 13 października 2013 r. (...) z siedzibą w K. reprezentowany przez radcę prawnego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na wezwanie Sądu pełnomocnik pozwanego nie uzupełnił braków sprzeciwu od nakazu zapłaty (k. 137-139).

W odpowiedzi na sprzeciw (k.149) wywieziony przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(odpis KRS k.51-56, wydruki z CEIGD i GUS k. 135,136)

Pozwany prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarł z (...) sp. z o.o. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych :

dnia 04.10.2010 r. dotyczącej karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), na czas określony 12 miesięcy w ramach oferty promocyjnej „(...)

dnia 22.11.2010 r. dotyczącej karty SIM z przypisanym do niej numerem (...) zawartej na czas określony 24 miesiące do dnia 22.11.2012 r. w ramach oferty promocyjnej „(...)”,

dnia 09.12.2008 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), w ramach oferty promocyjnej (...) przedłużoną następnie na okres 24 miesiące w ramach oferty „(...)

dnia 04.02.2008 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), w ramach oferty promocyjnej (...) na czas określony 24 miesiące przedłużoną następnie dwukrotnie na okresy 24 miesiące w ramach oferty (...) i (...)”,

dnia 04.10.2010 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), na czas określony 12 miesięcy.

Pozwany na podstawie w/w umów zobowiązał się do utrzymywania aktywnych kart SIM w sieci P. z przypisanymi do nich numerami telefonów co najmniej przez okres obowiązywania umów oraz do uiszczania abonamentowych i innych za usługi z których skorzystał stosownie do cennika usług , który zaakceptował.

W regulaminie świadczenia Usług (...) przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów strony ustaliły w § 3 ust. 1 że przez zawarcie umowy operator zobowiązuje się do świadczenia usług zgodnie z umową i regulaminem, a abonent zobowiązuje się do terminowego uiszczania opłat za wykonane usługi i przestrzegania postanowień umowy i regulaminu. W przypadku

gdy abonent zawiera umowę w ramach akcji promocyjnej ogłoszonej przez operatora, wzajemne prawa i obowiązki stron określa także oferta promocyjna.

Natomiast zgodnie z § 13 ust. 1 abonent zobowiązuje się do uiszczania należności wynikającej z rachunku telekomunikacyjnego na wskazany przez operatora rachunek bankowy w terminie do 14 dni od daty jego wystawienia przy czym operator może określić w rachunku dłuższy termin płatności.

W § 14 ust. 8 regulaminu wskazano, że operator winien udzielić odpowiedzi na reklamację w formie pisemnej w terminie 30 dni od daty jej złożenia. Reklamacja nierozpatrzone w tym terminie uważana jest za uwzględnioną. Jak stanowi § 14 ust. 11 w przypadku pozytywnego rozpatrzenia reklamacji dotyczącej zapłaconego w całości Rachunku Telekomunikacyjnego rozliczenie nadpłaty nastąpi zgodnie ze wskazaniem dokonany przez Abonenta określonym w treści reklamacji.

Jak stanowi § 16 ust. 13 regulaminu w przypadku umowy zawartej na czas określony, której zawarcie wiązało się z przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu na który umowa została zawarta w wysokości nieprzekraczającej ulgi przyznanej abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcie umowy do dnia jej rozwiązania.

W postanowieniach końcowych regulaminu strony postanowiły w § 18 ust. 1, że w sprawach nieuregulowanych postanowieniami Regulaminu mają zastosowanie odpowiednie przepisy Kodeksu Cywilnego oraz Prawa Telekomunikacyjnego wraz z przepisami wykonawczymi.

Pozwany dnia 04.07.2011 r. złożył w punkcie sprzedaży operatora reklamację a następnie pracownik punktu na tej podstawie pisemne zgłoszenie w którym wskazał, że „w wyniku błędnej informacji nie została opłacona jedna faktura co doprowadziło do blokady połączeń wychodzących oraz przychodzących. Ponadto klient podpisując umowę w salonie (...) na ul. (...) w J. powinien otrzymać 35% rabat a przynajmniej mieć podtrzymany rabat jaki posiadał do tej pory. W związku z tym proszę o przeliczenie wartości abonamentów po 35% rabacie zgodnie z tym co zostało ustalone w salonie. Klient jest skłonny zrezygnować z dodatkowych minut, jeżeli rabat zostanie mu przywrócony. Faktury, które są po terminie zostaną uregulowane do 2-3 tygodni od dnia dzisiejszego”.

W odpowiedzi na w/w zgłoszenie z dnia 11.07.2011 r. operator wskazał, że uznał reklamację za zasadną oraz że w wybranej przez pozwanego taryfie nie jest dostępny upust 35% na abonament i nie może zostać przyznany. Ponadto operator podał, że w ramach rekompensaty za powstałe niedogodności proponuje pozwanemu upust 25% na abonament przez dwa okresy rozliczeniowe.

Dnia 24.07.2011 r. pozwany złożył do operatora pisemne „odwołanie od reklamacji wraz z odstąpieniem od umowy”. Podniósł w jego treści m.in., że na podstawie art. 84 k.c. i § 18 ust. 1 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych odstępuje od umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla numerów (...) i (...).

W dniu 02.08.2011 r. pozwany wystosował do operatora pismo w którym zarzucił brak rozpoznania jego reklamacji z 22.07.2011 r. która była jego zdaniem rozwiązaniem umowy. Podał, iż oczekuje skorygowania faktur VAT oraz wyłączenia telefonów z dniem 31.08.2011 r.

Pismem dnia 25.08.2011 r. skierowanym do operatora pozwany zarzucając brak odpowiedzi na jego reklamacje domagał się natychmiastowego rozwiązania umowy z winy operatora.

Następnie pismem z dnia 05.09.2011 r. pozwany stwierdził m.in., że w związku z brakiem odpowiedzi na jego pismo z dnia 26.07.2011 r. jego odstąpienie od umowy uważa za skuteczne i w związku z tym do dnia 15.09.2011 r. oczekuje korekty faktury VAT.

Wystąpienia pisemne pozwanego skutkowały zawieszeniem wykonywania przez operatora usług a w konsekwencji rozwiązaniem zawartych umów z przyczyn leżących po stronie abonenta przed umówionym terminem ich

obowiązywania i naliczenia pozwanemu kar umownych w wysokości ulg przyznanych pozwanemu przy zawieraniu poszczególnych umów. Pozwany zaprzestał regulowania zobowiązań w stosunku do operatora, w tym za okres wypowiedzenia.

Operator w związku z realizacją usług telekomunikacyjnych dla pozwanego wystawił faktury VAT na kwotę:

69,00 zł płatną 17.06.2011 r.,

69,00 zł płatną 18.07.2011 r.,

69,00 zł płatną 17.08.2011 r.,

288,49 zł płatną 19.09.2011 r.,

341,62 zł płatną 19.09.2011 r.,

43,51 zł płatną 19.09.2011 r.,

23,29 zł płatną 17.10.2011 r.,

167,93 zł płatną 17.10.2011 r.,

203,10 zł płatną 17.10.2011 r.,

199,50 zł płatną 21.11.2011 r.,

160,79 zł płatną 21.11.2011 r.,

20,37 zł płatną 21.11.2011 r.

Wobec przedterminowego rozwiązania przez pozwanego umów powód naliczył kary umowne i wystawił noty debetowe na kwoty:

775,70 zł płatną 28.11.2011 r.,

670,99 zł płatną 20.02.2012 r.,

870,19 zł płatną 20.02.2012 r.

(faktury VAT k.89-134, umowa o świadczenie usług k.64-69,83, regulamin oferty promocyjnej k.70-78, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych k.79-82,84-88, zbiór dokumentów SR Lublin-Zachód w L. o sygn. VI Nc-e 1342750/13, odwołanie od reklamacji k.13-14, potwierdzenie zarejestrowania zgłoszenia k.15,20-21,22, pisma k.16-18, rozwiązanie umowy k.19, pismo pozwanego k.23, zarządzenie k.24, regulamin k. 25-26)

Pismem z dnia 11.10.2012 r. pozwany został poinformowany o tym, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 04.10.2012 r. zawartej pomiędzy operatorem (...) sp. z o.o. w W. a (...) S.A. we W. została na cesjonariusza przelana wierzytelność i zadłużenie pozwanego opiewa na łączną w kwotę 2842,95 zł.

(zawiadomienie o przelewie k. 27-29)

W dniu 28.03.2013 r. powód nabył od operatora wierzytelność w stosunku do pozwanego objętą niniejszym postępowaniem.

Powód dnia 17.05.2013 r. poinformował pozwanego o cesji oraz wzywał go do zapłaty kwoty objętej pozwem. Wezwanie okazało się bezskuteczne.

(umowa przelewu wierzytelności k.57-61, wezwanie do zapłaty k.62-63)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód w całości dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnych, żądanych kwot. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaoficerowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czynił tego również pozwany. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie.

Sąd nie podzielił żadnego z zarzutów pozwanego wywiedzionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty złożonym w postępowaniu przed Sądem Lublin-Zachód w Lublinie. Pozwany nie dowiódł ich zasadności, mimo tego że Sąd wzywał go do przedłożenia wniosków dowodowych oraz ustosunkowania się do pisma powoda z dnia 11.12.2013 r.

Zdaniem Sądu zarzut nieważności umowy cesji z dnia 28.03.2013 r. był bezzasadny. Analiza zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodów z dokumentów prowadziła do jednoznacznego przekonania, że legitymacja czynna (powoda) wynikała z umowy cesji z dnia 28.03.2013 r. Na jej podstawie powód nabył konkretne wierzytelności od operatora pokrywające się z dochodzonymi w niniejszym postępowaniu. Brak było jakichkolwiek dowodów aby uznać, że wskazywane przez pozwanego wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty pismo z dnia 11.10.2012 r. (k.27-29) dotyczyło tych samych wierzytelności co objęte cesją z dnia 28.03.2013 r. Dokument który przedstawił pozwany wskazywał, że cesja o której mowa w piśmie z dnia 11.10.2012 r. nie dotyczyła roszczeń objętych niniejszym powództwem ponieważ do rzonego pisma cesjonariusz dołączył wykaz niezapłaconych faktur i not (k.28) i próżno pośród nich szukać faktur i not objętych powództwem w niniejszej sprawie.

Niewątpliwie pozwany prowadząc działalność gospodarczą pod firmą firmą (...) zawarł z (...) sp. z o.o. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych :

dnia 04.10.2010 r. dotyczącej karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), na czas określony 12 miesięcy w ramach oferty promocyjnej „(...)

dnia 22.11.2010 r. dotyczącej karty SIM z przypisanym do niej numerem (...) zawartej na czas określony 24 miesiące do dnia 22.11.2012 r. w ramach oferty promocyjnej „(...)”,

dnia 09.12.2008 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), w ramach oferty promocyjnej (...) przedłużoną następnie na okres 24 miesiące w ramach oferty „(...)

dnia 04.02.2008 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), w ramach oferty promocyjnej (...) na czas określony 24 miesiące przedłużoną następnie dwukrotnie na okresy 24 miesiące w ramach oferty (...) i (...)”,

dnia 04.10.2010 r. dotyczącą karty SIM z przypisanym do niej numerem (...), na czas określony 12 miesięcy.

Bezspornie również operator należycie wywiązywał się z usług objętych w/w umowami, ale pozwany nie należycie regulował swoje zobowiązania finansowe z tego tytułu. Jak sam pozwany wskazał dnia 04.07.2011 r. wywiódł reklamację, która została uwzględniona. Postępowanie reklamacyjne strony uregulowały w § 14 regulaminu. Sąd miał na uwadze, że operator zgodnie z zapisami regulaminu odpowiedział w terminie na reklamację pozwanego z dnia 04.07.2011 r. i uznając ją za zasadną zaproponował pozwanemu upust 25% za dwa okresy rozliczeniowe informując, że upust 35% w wybranej przez pozwanego taryfie nie jest dostępny na abonament i nie może zostać przyznany. Zatem operator w zakresie reklamacji z dnia 04.07.2011 r. wywiązał się z postanowień regulaminu.

Pozwany nie zaakceptował jednak proponowanej przez operatora rekompensaty i pismem z dnia 26.07.2011 r. złożył do operatora pisemne „odwołanie od reklamacji wraz z odstąpieniem od umowy”. Podniósł też w jego treści m.in., że na podstawie „art. 84 k.c. i § 18 ust. 1 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych oświadcza, że odstępuje od umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla numerów (...) i (...)”. W toku postępowania pozwany podkreślał, że skutecznie tymże pismem rozwiązał umowy stron. Stanowisko to było w ocenie Sądu błędne.

Po pierwsze wskazać trzeba, że strony łączyły umowy zawarte na czas określony. Pozwanemu uprawnienie do wypowiedzenia umowy w świetle zapisów § 16 regulaminu przysługiwało ale z niego nie skorzystał. Strony postanowiły w § 18 regulaminu, że abonentowi przysługuje również prawo do wypowiedzenia umowy ale w przypadku braku akceptacji zmian w Regulaminie. Takich zmian w niniejszej sprawie nie było wprowadzonych. Pozwany zatem żadnej z umów nie wypowiedział.

Po drugie, instytucja błędu (art. 84 § 1 k.c.) na którą powoływał się pozwany przewiduje sankcję nieważności względnej (art. 88 k.c.) i jej skutecznie zastosowanie w żadnym wypadku nie prowadzi do możliwości odstąpienia od umowy ale prowadzi do nieważności umowy ex tunc. Niewątpliwie w niniejszej sprawie pozwany zgodnie z w/w przepisami k.c. nie złożył operatorowi oświadczenia pisemnego o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone pod wpływem błędu. Zatem w żadnym razie na nieważność umów dla numerów (...) i (...) powoływać się nie mógł.

Zatem skoro umowy pozwanego z operatorem nie zostały przez pozwanego wypowiedziane, ani nie były dotknięte sankcją nieważności to pozwany zdaniem Sądu winien był w całości opłacać faktury VAT przesyłane mu przez operatora, gdyż były naliczane prawidłowo. Zawierając w/w umowy pozwany składał bowiem oświadczenia o akceptacji stanowiących do nich załącznik regulaminów świadczenia usług i cenników. Skoro więc operator prawidłowo wystawił faktury VAT na kwotę:

69,00 zł płatną 17.06.2011 r.,

69,00 zł płatną 18.07.2011 r.,

69,00 zł płatną 17.08.2011 r.,

288,49 zł płatną 19.09.2011 r.,

341,62 zł płatną 19.09.2011 r.,

43,51 zł płatną 19.09.2011 r.,

23,29 zł płatną 17.10.2011 r.,

167,93 zł płatną 17.10.2011 r.,

203,10 zł płatną 17.10.2011 r.,

199,50 zł płatną 21.11.2011 r.,

160,79 zł płatną 21.11.2011 r.,

20,37 zł płatną 21.11.2011 r. oraz prawidłowo wystawił pozwanemu noty debetowe na kwoty: 775,70 zł płatną 28.11.2011 r.,

670,99 zł płatną 20.02.2012 r.,

870,19 zł płatną 20.02.2012 r. to oczywistym dla Sądu jest wniosek, że pozwany winien jest uiścić w/w kwoty stanowiące łączną sumę 3.972,48 zł.

Roszczenie pozwu było w tym zakresie słuszne i uzasadnione treścią zawartych umów i integralnie z nimi związanego regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych (§ 3 ust. 1, § 13 ust. 1,5,6, § 16 ust.11,13) oraz treścią art.354 § 1 k.c. i art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16.07.2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

Ponadto powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia wymagalności poszczególnych faktur do dnia wniesienia pozwu na łączną kwotę 735,19 zł. Sąd zweryfikował roszczenie w tym zakresie w świetle art. 481 § 1 i 2 k.c. i doszedł do przekonania, iż kwota skapitalizowanych odsetek została wyliczona nieprawidłowo jednakże powód pomylił się na swoją niekorzyść o kwotę 37,26 zł. Sąd bacząc na dyspozycję art. 321 § 1 k.p.c. nie mógł jednak zasądzić ponad żądanie pozwu. Stąd również w zakresie rzeczowej kwoty 735,19 zł powództwo zostało uwzględnione.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.707,67 zł stanowiącą sumę kwot 3.972,48 zł oraz 735,19 zł. Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia wniesienia powództwa na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 482 § 1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało pozwanego do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 676,00 zł albowiem powód uiszczył inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 59,00 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty te wynosiły 600,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł. W ocenie Sądu ani nakład pracy pełnomocnika powoda ani stopień skomplikowania sprawy nie uzasadniały zasądzenia podwyższonej stawki kosztów zastępstwa procesowego.